चतुर्थः प्रश्नः (काण्डम् ७)

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृह्स्पतिरकामयत् श्रन्में देवा दधीर्न्गच्छेयं पुरोधामिति स एतं चंतुर्विरशतिरात्रमंपश्यत्त ततो वै तस्मै श्रद्देवा अदंधतागंच्छत्पुरोधां य एवं विद्वारसंश्चतुर्विरशतिरात्रमासंते श्रदेंभ्यो मनुष्यां दधते गच्छंन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरक्षं गौर्सावार्युः (१)

इमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भेवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्त्यसंत्रं वा एतद्यदेछन्दोमं यच्छेन्दोमा भवन्ति तेनं सृत्रं देवतां एव पृष्ठैरवं रुन्धते पृश्र्व्छन्दोमेरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृश्वंष्ठन्दोमा ओजंस्येव वीर्यं पृश्र्षु प्रतिं तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव (२)

यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्नुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति चतुर्विश्शितरात्रो भवित् चतुर्विश्शितरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रतिं तिष्ठन्त्यथो चतुर्विश्शत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रियेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्थतेऽतिरात्राविभितों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्ये॥ (३)

यथा वै मंनुष्यां पृवं देवा अग्रं आसन्तेंऽकामयन्तावंतिं पाप्मानं मृत्युमंपहत्य दैवी रं स्रसदं गच्छेमेति त एतं चंतुर्विरशतिरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन्त ततो वै तेऽवंतिं

पाप्मानं मृत्युमंपहत्य दैवी र स्रसदंमगच्छन् य एवं विद्वारंसश्चत्विरशतिरात्रमासते-ऽवंर्तिमेव पाप्मानंमपहत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीर्हि मंनुष्यंस्य (४) देवी सरसङ्योतिरतिरात्रो भंवति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै पृष्ठ्यंः षडहो भंवति

पड्डा सुर्भिश्चातरातरात्रा मवात सुव्गस्य लाकस्यानुख्यात्य पृक्षः पड्हा मवात पड्डा ऋतवः संवध्यरस्तं मासां अर्धमासा ऋतवः प्रविश्य दैवीः स्र सदमगच्छन् य एवं विद्वाः सश्चतुर्वि श्वतिरात्रमासते संवध्यरमेव प्रविश्य वस्यंसीः स्र सदं गच्छन्ति त्रयंस्रयस्त्रि श्वाः अवस्तौद्भवन्ति त्रयंस्रयस्त्रि श्वाः प्रस्तौत् त्रयस्त्रि श्वोभ्यतोऽवंतिं पाप्मानं मप्हत्य दैवीः स्र सदं मध्यतः (५)

चतुथः	प्रश्नः (काण्ड	ऽम् ७)			

मध्येऽनिरुक्तो भवति तेनाजाँम्यूर्ध्वानि पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वाश्छंन्दोमा उभाभ्या रूष्पाभ्यार स्वां लोकं यन्त्यसंत्रं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवंन्ति तेन सत्रं देवता एव पृत्छेरवं रुन्थते पृश्क्यंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पृश्वंः (६) छन्दोमा ओर्जस्येव वीर्यं पृश्रुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयंस्रयस्त्रिष्शा अवस्ताँद्भवन्ति

गच्छन्ति पृष्ठानि हि दैवीं सरसञ्जामि वा एतत्कुर्वन्ति यत् त्रयंस्रयस्त्रिरशा अन्वश्चो

त्रयंस्रयस्त्रिष्शाः प्रस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै त्रयस्त्रिष्शा आत्मा पृष्ठान्यात्मनं एव तद्यजंमानाः शर्म नह्यन्तेऽनाँत्ये बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहद्यभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायनी स्तृती ताभ्यांमेव (७)
सुवर्गं लोकं यंन्ति पराँश्चो वा एते स्तृवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्युप्यन्तिं प्रत्यङ्कंड्हो भवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति त्रिवृत्तेऽधि त्रिवृत्मुपं यन्ति स्तोमानाष्ट्र सम्पंत्रये प्रभुवाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवत्ययं वाव स

त्रिवृतोऽिधं त्रिवृतमुपं यन्ति स्तोमाना सम्पत्त्ये प्रभ्वाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवत्ययं वाव स क्षयोऽस्मादेव तेन क्षयान्न यन्ति चतुर्वि शितरात्रो भविति चतुर्वि शितर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्वि शित्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रियेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्राविभितो भवतो ब्रह्मवर्चस्य परिगृहीत्यै॥ (८)

ऋक्षा वा इयमंलोमकांसीथ्साकांमयतौषंधीभिवंनस्पतिंभिः प्र जांयेयेति सैतास्त्रिष्शत्र रात्रीरपश्यत्ततो वा इयमोषंधीभिवंनस्पतिंभिः प्राजांयत् ये प्रजाकांमाः पशुकांमाः स्युस्त एता आंसीर्न्प्रेव जांयन्ते प्रजयां पृशुभिंरियं वा अंक्षुध्यथ्सैतां विराजंमपश्यत्तामात्मन्धित्वान्नाद्यमवांरुन्थौषंधीः (९)

वनस्पतींन्य्रजां प्रशून्तेनांवर्धत् सा जेमानं मिह्मानंमगच्छ्द्य एवं विद्वारसं एता आसंते विराजमेवाऽऽत्मन्धित्वाऽन्नाद्यमवं रुन्धते वर्धन्ते प्रजयां प्रशुभिर्जेमानं मिह्मानं गच्छन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भविति षङ्घा ऋतवः षदृष्ठानिं पृष्ठेरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव (१०)

प्रतिं तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिष्शात् त्रंयस्त्रिष्शमुपं यन्ति यज्ञस्य सन्तंत्या अथौं प्रजापंतिर्वै त्रंयस्त्रिष्शः प्रजापंतिमेवा रंभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिणुवो भवति विजित्या एकविष्शो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्दंधते त्रिवृदंग्निष्टुद्भंवति पाप्मानंमेव तेन निर्देहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेजं एवाऽऽत्मन्दंधते पश्चद्श इन्द्रस्तोमो भवतीन्द्रियमेवावं (११)

रुन्थते सप्तद्शो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविर्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्दंधते चतुर्विर्शो भंवति चतुर्विरशितरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः संवथ्सरः संवथ्सरः संवथ्सरः संवथ्सरः संवथ्सरः एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विषूवान् विषूवन्तो भवन्ति य एवं विद्वारसं एता आसंते चतुर्विर्शात्पृष्ठान्युपं यन्ति संवथ्सर एव

सवध्याः सुव्गा लाकः सवध्यार एव सुव्ग लाक प्रात तिष्ठन्त्यथा एव व विधूवान् विधूवन्तो भवन्ति य एवं विद्वारसं एता आसंते चतुर्विर्शात्पृष्ठान्युपं यन्ति संवथ्यर एव प्रतिष्ठायं (१२) देवतां अभ्यारोहन्ति त्रयस्त्रिर्शात् त्रयस्त्रिर्शम्पं यन्ति त्रयस्त्रिरश्के देवतां देवतां स्वेव प्रतिं तिष्ठन्ति त्रिणवो भेवतीमे व लोकास्त्रिणव एष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्ति द्वार्वकविरशौ

वृषांणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवन्ति तस्मादियमोषंधीभिवनस्पतिभिव्यतिषक्ता (१३) व्यतिषज्यन्ते प्रजयां पृशुभिर्य एवं विद्वारसं एता आस्तेऽक्लंग्ना वा एते सुंवर्गं लोकं यंन्त्युचावचान् हि स्तोमानुप्यन्ति यदेत ऊर्ध्वाः क्लग्नाः स्तोमा भवन्ति क्लग्नाः एव सुंवर्गं लोकं यंन्त्युभयोरेभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिर्शदेतास्त्रिर्शदेक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं

भंवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्दंधते बहवंः षोडशिनों भवन्ति तस्माँद्वहवंः प्रजास्

यंन्त्युभयोरेभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिष्शदेतास्त्रिष्शदेक्षरा विराडन्नं विराडिवराजैवान्नाद्यमवं रुन्थतेऽतिरात्राविभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (१४)

प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा येनंयेन् छन्दसानु प्रायुंञ्जत् तेन् नाप्नुंवन्त एता द्वात्रिर्शत्र् रात्रीरपश्यन् द्वात्रिर्शरक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापंतिमास्वाभ्या्रुह्यं सुवर्गं लोकमायुन् य एवं विद्वार्थ्सं एता आसंते द्वात्रिर्श्शदेता द्वात्रिर्श्शदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वा श्रियंं गच्छन्ति (१५)

श्रीर्हि मंनुष्यंस्य सुवर्गो लोको द्वात्रि शब्देता द्वात्रि श्रेयं गच्छंन्ति ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिर्ग्नरिक्षं गौर्सावायुरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्तिपूर्वम्व सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्ति (१६) इयं वाव र्थन्त्रम्सौ बृहद्यभ्यामेव यन्त्यभी अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै

युज्ञस्यां असायंनी सुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति परांश्चो वा एते सुंवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये परांचस्र्यहानुपयन्तिं प्रत्यङ्गाहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिंष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ं ऋद्धोत्तिंष्ठन्ति द्वात्रि श्वेतास्तासां यास्त्रिश्शत् त्रिश्शदंक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते ये द्वे अंहोरात्रे एवं ते उभाभ्या र रूपाभ्यार सुवर्ग लोकं यंन्त्यतिरात्राविभतों भवतः परिगृहीत्यै॥ (१७)

गुच्छन्ति यन्ति त्रिर्शदंक्षरा द्वाविरंशतिश्च॥_____ द्वे वाव देवसत्रे द्वांदशाहश्चेव त्रंयस्त्रि श्यदहश्च य एवं विद्वा श्संस्रयस्त्रि श्यदहमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहिन्त् यथा खलु वै श्रेयांनुभ्यारूढः कामयंते तथां करोति

यद्यंवविध्यंति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति सदङ्य एवं विद्वारसंस्रयस्रिरशदहमासंते वि पाप्मना भ्रातृं व्येणा वर्तन्ते ऽहर्भाजो वा एता देवा अग्र आहं रत्र (१८) अहरेको ८ मंजुताहरेकुस्ताभिर्वे ते प्रबाहुंगार्भुवृन् य एवं विद्वारसंस्रयस्त्रिरशद्हमासंते

सर्व एव प्रबाहुंगृध्रुवन्ति सर्वे ग्रामंणीयं प्राप्नुंवन्ति पश्चाहा भंवन्ति पश्च वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठन्त्यथो पश्चाक्षरा पृङ्किः पाङ्को युज्ञ युज्ञमेवावं रुन्धते त्रीण्यांश्विनानिं भवन्ति त्रयं इमे लोका एषु (१९)

एव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै युज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवावं रुन्धते विश्वजिद्भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धे सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजिंत्ये वाग्वे द्वांदशाहो यत्पुरस्तौद्वादशाहमुपेयुरनौप्तां वाचमुपेयुरुप्दासुंकैषां वाख्स्योदुपरिष्टाद्वादशाहमुपे यन्त्याप्तामेव वाचमुपं यन्ति तस्मांदुपरिष्टाद्वाचा वंदामोऽवान्तरम् (२०)

वै दंशरात्रेणं प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् यद्दंशरात्रो भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः सृजन्त एता १ ह वा उंदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यर्द्धिमुवाच यद्दंशरात्रो यद्दंशरात्रो भवंति स्त्रस्यर्ख्या अथो यदेव पूर्वेष्वहं:सु विलोम क्रियते तस्यैवैषा शान्तिर्द्धानीका वा एता रात्रयो यर्जमाना विश्वजिथ्सहातिरात्रेण पूर्वाः षोडंश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडंश य एवं विद्वारसंस्रयस्त्रिरशदहमासंत ऐषां द्यनीका प्रजा जायतेऽतिरात्राविभितों भवतः

परिंगृहीत्यै॥ (२१)

अहरन्नेष्वंवान्तर षोडंश सह सप्तदंश च॥______ आदित्या अंकामयन्त सुवुर्गं लोकमियामेति ते सुंवुर्गं लोकं न प्राजानुन्न सुंवुर्गं

चतुर्थः प्रश्नः (काण्डम् ७)	5
लोकमांयन्त एत षंद्रि १ शद्रात्रमंपश्यन्तमाहंर	न्तेनांयजन्त ततो वै ते सुंवर्गं लोकं
प्राजानन्थ्सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वारसीः	षद्गि श्राद्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं प्र

भ्वति ज्योतिरेव पुरस्ताँद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये षड्हा भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्ति चत्वारों भवन्ति चतंस्रो दिशों दिक्ष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यसंत्रं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं सृत्रं देवतां एव पृष्ठैरवं रुन्धते पृश्कंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृशवंश्छन्दोमा ओजंस्येव (२३) वीर्यं पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति षद्गिश्शद्रात्रो भविति षद्गिश्शदक्षरा बृहती बार्हंताः

जानन्ति सुवर्गं लोकं यन्ति ज्योतिरतिरात्रः (२२)

वार्य पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति षद्भिश्चर्यात्री भवति षद्भिश्चरक्षरा बृह्ती बार्हताः पृशवी बृह्त्यैव पृशूनवं रुन्थते बृह्ती छन्दंसा् स्वारांज्यमाश्जुताश्जुवते स्वारांज्यं य एवं विद्वारसंः षद्भिश्चर्यात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यन्त्यतिरात्रावृभितो भवतः सुवर्गस्य स्वेतस्य परिवर्गनेत्री॥ (२४)

व्यापुद्वारसः पाष्ट्ररस्यानस्य सुप्रमाय लाक प्रस्पातस्य मयतः सुप्रमस्य लोकस्य परिगृहीत्यै॥ (२४)

वसिष्ठो हुतपुत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजामृभि सौंदासान्भवियमिति स पुतमेंकस्मान्नपश्चाश

ततो वै सोऽविंन्दत प्रजाम्भि सौंदासानंभवद्य एवं विद्वारसं एकस्मान्नपश्चाशमासंते विन्दन्ते प्रजाम्भि भ्रातृंव्यान्भवन्ति त्रयंस्त्रिवृतौंऽग्निष्टोमा भंवन्ति वर्ज्रस्यैव मुख्र सङ् श्यंन्ति दशं पश्चदशा भंवन्ति पश्चदशो वर्ज्ञः (२५)

वज्रमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्र हंरन्ति षोडशिमद्दंशममहंभविति वज्रं एव वीर्यं दधित द्वादंश सप्तद्शा भवन्त्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठ्यः षडहो भविति षड्वा ऋतवः षद्दृष्ठानिं पृष्ठैरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रति तिष्ठन्ति द्वादंशैकवि श्वा

भंविन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्न (२६) दुधते बहवंः षोडशिनों भवन्ति विजिंत्यै षडांश्विनानिं भवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रंय ऊनास्तद्यदेकंस्यै न पंश्वाशदितिरिक्तास्तद्यद्भ्यंसीर्ष्टाचंत्वारि

किन्त्यूनाति रुक्ता वा युता रात्रय कुनास्ति घदकस्य न पश्चारादातीरका स्ति छङ्क्ष्यसार्ष्टायत्वा। कुनाच् खलु वा अतिरिक्ताच प्रजापितः प्राजायत् ये प्रजाकामाः पृश्कामाः स्युस्त पुता आसीर्न्प्रेव जायन्ते प्रजयां पृश्भिवैराजो वा पृष युज्ञो यदेकस्मान्नपश्चाशो य

एता आंसीर्न्प्रेव जांयन्ते प्रजयां पृश्वभिवैराजो वा एष युज्ञो यदेकस्मान्नपश्चाशो य एवं विद्वारसं एकस्मान्नपश्चाशमासते विराजमेव गच्छन्त्यनादा भवन्त्यतिरान्नावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२७) चतुर्थः प्रश्नः (काण्डम् ७)

वर्ज्र आत्मन्य्रजया द्वावि १ शतिश्व।

संव्थ्यरायं दीक्षिष्यमाणा एकाष्ट्रकायाँ दीक्षेरन्नेषा वै संवथ्यरस्य पत्नी यदेकाष्ट्रकेतस्यां वा एष एता रात्रिं वसति साक्षादेव संवथ्यरमारभ्यं दीक्षन्त आर्तं वा एते संवथ्यरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भंवतो व्यस्तं वा एते संवथ्यरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भंवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेरन्सुखं वा एतत् (२८)

संवथ्सरस्य यत्फंल्गुनीपूर्णमासो मुंखत एव संवथ्सरमारभ्यं दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्सां मेंघ्ये विषूवान्थ्सम्पद्यंते चित्रापूर्णमासे दींक्षेर्न्मुखं वा एतथ्संवथ्सरस्य यचित्रापूर्णमासो मुंखत एव संवथ्सरमारभ्यं दीक्षन्ते तस्य न का चन निर्या भवित चतुरहे पुरस्तौत्यौर्णमास्यै दींक्षेर्न्तेषांमेकाष्टकायां क्रयः सम्पंद्यते तेनैकाष्टकां न छुम्बद्धुर्वन्ति तेषाम् (२९)

पूर्वपक्षे सुत्या सम्पंद्यते पूर्वपक्षं मासां अभि सं पंद्यन्ते ते पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठंत ओषंधयो वनस्पत्योऽनूत्तिष्ठन्ति तान्कंत्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराध्सुरिमे यजमाना इति तदन् सर्वे राध्नवन्ति॥ (३०)

तदनु सव राष्ट्रवान्त॥ (३० _{एतच्छुम्बद्वं}र्वन्ति तेषाञ्चतुंस्त्रिश्यच॥—

[6]

सुवर्गं वा एते लोकं यंन्ति ये स्त्रमुंपयन्त्यभीन्धंत एव दीक्षाभिंग्तमान १ श्रपयन्त उपसद्धिद्वाभ्यां लोमावं द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचं द्वाभ्यामसृद्वाभ्यां मा १ सं द्वाभ्यामस्थि द्वाभ्यां मुज्ञानंमात्मदंक्षिणं वे स्त्रमात्मानंमेव दक्षिणां नीत्वा सुंवर्गं लोकं यंन्ति शिखामनु प्रवपन्त ऋद्या अथो रघीया १ सः सुवर्गं लोकमंयामेति॥ (३१)

सुवर्गं पंश्चाशत्॥

ब्रह्मवादिनों वदन्त्यतिरात्रः पर्मो यंज्ञकतूनां कस्मात्तं प्रथममुपं यन्तीत्येतद्वा अग्निष्टोमं प्रथममुपं यन्त्वात्येतद्वा अग्निष्टोमं प्रथममुपं यन्त्वयोक्थ्यंमथं षोड्शिन्मथातिरात्रमंनुपूर्वमेवैतद्यंज्ञकृत्नुपेत्य तानालभ्यं परिगृह्य सोममेवैतत्पिबंन्त आसते ज्योतिष्टोमं प्रथममुपं यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानां मुखं मुख्त एव स्तोमान्य युं अते ते (३२)

सङ्स्तुंता विराजमिभ सं पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकया गौरतिंरिक्त एक्यायुंरूनः

ज्योतिंष्टोमं प्रथममुपं यन्त्यस्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्ति गोष्टोंमं द्वितीयमुपं यन्त्यन्तरिक्ष एव तेन प्रतिं तिष्ठन्त्यायुंष्टोमं तृतीयमुपं यन्त्यमुष्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं

तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिंरुन्तरिक्षं गौरुसावायुर्यदेतान्थ्स्तोमानुपयन्त्येष्वेव तल्लोकेषुं सुत्रिणंः प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति ते सङ्स्तुंता विराजम् (३४)

अभि सं पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकंया गौरतिरिक्त एक्यायुंरूनः सुंवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराडूर्जमेवावं रुन्धते ते न क्षुधार्तिमार्च्छन्त्यक्षोधुका भवन्ति क्षुथ्सम्बाधा इव हि स्त्रिणौं ऽग्निष्टोमाव्भितंः प्रधी तावुक्थ्यां मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्पंरियद्देवचुकं यदेतेनं (३५)

षडहेन यन्ति देवचऋमेव समारोहन्त्यरिष्ठौ ते स्वस्ति सम्बश्चवते षडहेनं यन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्युभयतौं ज्योतिषा यन्त्युभयतं एव सुंवर्गे लोके प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति द्वौ पंडहौ भंवतस्तानि द्वादशाहांनि सम्पंद्यन्ते द्वादशो वै पुरुषो द्वे सक्थ्यौ द्वौ बाहू आत्मा च शिरंश्च चत्वार्यङ्गांनि स्तनौं द्वादशौ (३६)

तत्पुरुषमनुं पूर्यावर्तन्ते त्रयः षड्हा भवन्ति तान्यष्टादशाहानि सं पंद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणानन् पूर्यावर्तन्ते चुत्वारः षड्हा भवन्ति तानि चतुर्वि शतिरहानि सं पद्यन्ते चतुर्वि शतिरर्धमासाः संवथ्सरस्तथ्संवथ्सरमन् पूर्यावर्तन्ते-ऽप्रंतिष्ठितः संवथ्सर इति खलु वा आंहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावृद्धे संवथ्सरस्य ब्राह्मणं

यावंन्मासो मासिमाँस्येव प्रंतितिष्ठंन्तो यन्ति॥ (३७) विराजमेतेनं द्वादशावेतावद्वा अष्टौ चं॥

मेषस्त्वां पचतैरंवतु लोहिंतग्रीवृश्छागैः शल्मुलिर्वृद्धां पूर्णो ब्रह्मंणा प्रक्षो मेधेन न्यग्रोधंश्चमसैरुंदुम्बरं ऊर्जा गांयत्री छन्दोभिस्निवृथ्स्तोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वौ प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यांनां निधीनां त्वौ निधिपति ई हवामहे वसो मम॥ (३८)

चतुर्थः प्रश्नः (काण्डम् ७)						
कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहां विकर्याभ्यः स्वाहांऽवृट्याभ्यः स्वाहा खन्याभ्यः						
स्वाह्य ह्रद्यांभ्यः स्वाह्य सूद्यांभ्यः स्वाहां सर्स्यांभ्यः स्वाहां वैश्वन्तीभ्यः स्वाहां पल्वल्यांभ्यः						
स्वाह्य वर्ष्याभ्यः स्वाहां ऽवृष्याभ्यः स्वाहां ह्याद्वीभ्यः स्वाह्य पृष्वाभ्यः स्वाह्य स्यन्देमानाभ्यः						
स्वाहाँ स्थावराभ्यः स्वाहां नादेयीभ्यः स्वाहां सैन्ध्वीभ्यः स्वाहां समुद्रियाँभ्यः स्वाहा						
सर्वोभ्यः स्वाहाँ॥ (३९)						
कूप्याँभ्यश्चत्वार्_र्शत्॥———[१३]						
अन्धः स्वाहा वहंन्तीभ्यः स्वाहां परिवहंन्तीभ्यः स्वाहां समुन्तं वहंन्तीभ्यः स्वाहा						
शीघ्रं वहंन्तीभ्यः स्वाहा शीभुं वहंन्तीभ्यः स्वाहोग्रं वहंन्तीभ्यः स्वाहां भीमं वहंन्तीभ्यः						
स्वाहाऽम्भोंभ्यः स्वाहा नभोंभ्यः स्वाहा महोंभ्यः स्वाहा सर्वसमै स्वाहां॥ (४०)						
अञ्च एकाञ्चत्रिर्शत्॥———[१४]						
यो अर्वन्तुं जिघा रसित तमुभ्यंमीति वर्रुणः। पुरो मर्तः पुरः श्वा। अहं च त्वं च						
वृत्रहन्थ्सम्बंभूव सुनिभ्य आ। अरातीवा चिंदद्रिवोऽनुं नौ शूर मश्सतै भुद्रा इन्द्रंस्य						
रातयः। अभि ऋत्वेन्द्र भूरध् ज्मन्न ते विव्यङ्गिहिमान् रजारेसि। स्वेना हि वृत्रर शर्वसा						
ज्घन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा तें॥ (४१)						
विविदहे चं॥——[१५]						
नमो राज्ञे नमो वर्रुणाय नमोऽश्वाय नर्मः प्रजापंतये नमोऽधिपत्ययेऽधिपतिरुस्यधिपतिं						
मा कुर्वधिपतिरहं प्रजानां भूयासम्मां धेहि मयि धेह्युपाकृताय स्वाहाऽऽलेब्याय स्वाहां						
हुताय स्वाहाँ॥ (४२)						
-						
नम् एकात्रत्रि <u>र</u> ्शत्॥———[१६]						
मुयोुभूर्वातों अभि वांतूस्रा ऊर्जन्वतीरोषंधीरा रिंशन्ताम्। पीवंस्वतीर्जीवधंन्याः						
पिबन्त्ववसायं पृद्धते रुद्र मृड। याः सरूपा विरूपा एकंरूपा यासामग्रिरिष्ट्या नामानि						
वेदं। या अङ्गिरस्स्तपंसेह चुकुस्ताभ्यः पर्जन्य मिह् शर्म यच्छ। या देवेषुं तुनुवमैरयन्त						
यासा सोमो विश्वा रूपाणि वेद। ता अस्मभ्यं पर्यसा पिन्वमानाः प्रजावंतीरिन्द्र (४३)						
गोष्ठे रिरीहि। प्रुजापंतिर्मह्ममेता रराणो विश्वैर्देवैः पितृभिः संविदानः। शिवाः सतीरुपं						
नो गोष्ठमाकुस्तासाँ वयं प्रजया स॰ संदेम। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः						

स्वाहेह रमंतिः स्वाहां मुहीमू षु सुत्रामांणम्॥ (४४)

सूर्य एकाकी चंरित षद्गंत्वारिश्य

सुवर्गे लोके सं प्रोर्ण्वाथाम्। आहमंजानि गर्भुधमा त्वमंजासि गर्भुधम्। तौ सुह चुतुरंः पदः सम्प्र सारयावहै। वृषां वा र रेतोधा रेतों दधातूथ्सक्थ्यों गृदं धें ह्यञ्जिमुदं ञ्जिमन्वंज। यः म्बीणां जीवभोजनो य आसाम् (४७)

अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां नयति कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। सुभंगे कां पीलवासिनि

बिलुधावंनः। प्रियः स्त्रीणामंपीच्यंः। य आंसां कृष्णे लक्ष्मंणि सर्दिगृदिं पुरावंधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। सुसस्त्येश्वकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रंयताद्वेणुभारं गिराविव। अथास्या मध्यंमेधता । श्रीते वाते पुनन्निव। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित् कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। यद्धंरिणी यवमत्ति न (४८)

पुष्टं पुशु मंन्यते। शूद्रा यदर्यजारा न पोषांय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित् कश्चन। सुसस्त्यंश्वकः। इयं युका शंकुन्तिकाहलुमिति सपिति। आहंतं गुभे पसो नि जल्गुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मा यभित कश्चन। संसस्त्यंश्वकः। माता चं ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्यं रोहतः। (४९)

प्र सुंलामीतिं ते पिता गुभे मुष्टिमंत १ सयत्। दुधिकाळणों अकारिषं जिष्णोरश्वंस्य वाजिनंः। सुर्भि नो मुखां कर्त्प्रण आयू ५ षि तारिषत्। आपो हि ष्ठा मंयोभुवस्ता नं

किः स्विदासीत्पूर्वित्तः किः स्विदासीद्बृहद्वयः। किः स्विदासीत्पशङ्गिला किः स्विदासीत्पिलिप्प्रिला। द्यौरांसीत्पूर्विचित्त्रिरश्वं आसीद्वृहद्वर्यः। रात्रिरासीत्पिशङ्गिलाविरासीत्पि

कः स्विदेकाकी चंरति क उं स्विज्ञायते पुनः। किङ् स्विद्धिमस्यं भेषजं किङ् स्विदावपनं महत्। सूर्यं एकाकी चंरति (४५)

चुन्द्रमां जायते पुनंः। अग्निर्हिमस्यं भेषुजं भूमिरावर्पनं महत्। पृच्छामिं त्वा पर्मन्तं पृथिव्याः पृच्छामिं त्वा भुवनस्य नाभिम्। पृच्छामिं त्वा वृष्णो अश्वंस्य रेतः पृच्छामिं वाचः पंरमं व्योम। वेदिमाहुः पर्मन्तं पृथिव्या युज्ञमांहुर्भुवंनस्य नाभिम्। सोमंमाहुर्वृष्णो

अर्श्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः पर्मं व्योम॥ (४६)

मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः॥ (५०)

भूर्भुवः सुवर्वसंवस्त्वाअन्तु गायत्रेण छन्दंसा रुद्रास्त्वाअन्तु त्रैष्टुंभेन् छन्दंसादित्यास्त्वाअन जागंतेन छन्दंसा यद्वातों अपो अगंमदिन्द्रंस्य तुनुवं प्रियाम्। पुतङ् स्तोतरेतेनं पुथा

पुनुरश्वमा वंर्तयासि नः। लाजी (३) ञ्छाची (३) न् यशो मुमा (४)म्। यव्याये गव्यायां एतदेवा अर्न्नमत्तैतदन्नमिद्ध प्रजापते। युअन्ति ब्रुध्नमेरुषं चरेन्तुं परि तुस्थुषं। रोचन्ते रोचना दिवि। युअन्त्यंस्य काम्या हरी विपंक्षसा रथें। शोणां धृष्णू नृवाहंसा। केतुं

कृण्वन्नेकेतवे पेशों मर्या अपेशसें। समुषद्भिरजायथाः॥ (५१)

प्राणाय स्वाहाँ व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहां सन्तानेभ्यः स्वाहा

परिसन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहां सुन्धानेभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहां युज्ञाय स्वाहा दक्षिणाभ्यः स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (५२)

सिताय स्वाहाऽसिंताय स्वाहाऽभिहिंताय स्वाहाऽनंभिहिताय स्वाहां युक्ताय स्वाहा-ऽयुंक्ताय स्वाहा सुयुंक्ताय स्वाहोद्युंकाय स्वाहा विमुंक्ताय स्वाहा प्रमुंक्ताय स्वाहा वश्चंते

स्वाहां परिवर्श्वते स्वाहां संवर्श्वते स्वाहांऽनुवर्श्वते स्वाहोद्वर्श्वते स्वाहां यते स्वाहा धावंते स्वाहा तिष्ठंते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (५३)

सितायाष्टात्रि ५ शत्॥

बृहुस्पितः श्रद्यथा वा ऋक्षा वै प्रजापितिर्येनयेन द्वे वाव देवसूत्रे आदित्या अंकामयन्त सुवृर्गं विसेष्ठः संवथ्सुरायं सुवृर्गं ये सुत्रं

र्ब्रह्मवादिनोऽतिरात्रो ज्योतिष्टीमं मेषः कूप्याँभ्योऽज्ञ्यो यो नमों मयोुभूः किङ् स्विदम्बे भूः प्राणायं सिताय द्वाविर्श्रातिः॥२२॥

बृह्स्पतिः प्रतितिष्ठन्ति वै दंशरात्रेणं सुवृगं यो अर्वन्तं भूस्त्रिपंश्चाशत्॥५३॥ बृह्स्पतिः सर्वस्मै स्वाहाँ॥

आसामत्ति न रौहतो जिन्वंथ चुत्वारि च॥_____

हरिंः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः॥७-४॥

Begins generated on February 1, 2025

Downloaded from http://stotrasamhita.github.io StotraSamhita | Credits